KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2020/1074

(2020. gada 17. jūlijs),

ar ko Dānijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti

(Autentisks ir tikai teksts dāņu valodā)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti ([1]), un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Ar Lēmumu 2002/915/EK ([2]) Komisija Dānijai piešķīra atkāpi, kuru tā bija pieprasījusi atbilstīgi Direktīvai 91/676/EEK un ar kuru tai atļāva izmantot kūtsmēslus, kas satur līdz 230 kg slāpekļa uz vienu hektāru gadā, atsevišķās liellopu audzēšanas saimniecībās. Atkāpes piemērošanas termiņš tika pagarināts ar Komisijas Lēmumiem 2005/294/EK ([3]) un 2008/664/EK ([4]) un ar Komisijas Īstenošanas lēmumiem 2012/659/ES ([5]), (ES) 2017/847 ([6]) un (ES) 2018/1928 ([7]).

(2) Ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1928 piešķirtā atkāpe attiecās (2017./2018. gadā) uz 1 312 liellopu audzēšanas saimniecībām, 396 000 ganāmpulka vienībām (kas atbilst 39,6 milj./kg slāpekļa kūtsmēslos) un 198 195 hektāriem aramzemes, kas atbilst attiecīgi 3,9 % no saimniecību kopskaita, 18,1 % no kopējā slāpekļa (N) izmantotajos kūtsmēslos un 8,2 % no aramzemes kopējās neto platības.

(3) 2020. gada 20. martā Dānija iesniedza Komisijai lūgumu pagarināt atkāpi atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.

(4) Dānijā saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 5. pantu ir izveidota rīcības programma, kuras dažādas daļas ir iestrādātās šādos normatīvajos aktos: 2019. gada 30. jūnija Rīkojums Nr. 760 par dzīvnieku audzēšanas un mēslošanas līdzekļu glabāšanas un izmantošanas vidisko regulējumu, 2019. gada 2. aprīļa Likums (ar grozījumiem) Nr. 338 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu lauksaimniecībā un par barības vielu samazināšanas pasākumiem, 2019. gada 29. jūlija Rīkojums Nr. 762 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2019.–2020. gada plānošanas periodā, un 2020. gada 28. janvāra Rīkojums Nr. 66 par barības vielu samazināšanas pasākumiem un ar lauksaimniecību saistītiem pasākumiem 2020.–2021. gada plānošanas periodā. Papildus šiem pasākumiem Dānijā

([1]) OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

([2]) Komisijas Lēmums 2002/915/EK (2002. gada 18. novembris) par atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 319, 23.11.2002., 24. lpp.).

([3]) Komisijas Lēmums 2005/294/EK (2005. gada 5. aprīlis) par atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 94, 13.4.2005., 34. lpp.).

([4]) Komisijas Lēmums 2008/664/EK (2008. gada 8. augusts) par Lēmuma 2005/294/EK grozījumiem attiecībā uz atkāpes pieprasījumu saskaņā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un 9. pantu Padomes Direktīvā 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 217, 13.8.2008., 16. lpp.).

([5]) Komisijas Īstenošanas lēmums 2012/659/ES (2012. gada 23. oktobris), ar ko Dānijas Karalistei piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 295, 25.10.2012., 20. lpp.).

([6]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2017/847 (2017. gada 16. maijs), ar ko Dānijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 125, 18.5.2017., 35. lpp.).

([7]) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1928 (2018. gada 6. decembris), ar ko Dānijai piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 313, 10.12.2018., 45. lpp.).

no 2019. gada ir spēkā specifisks regulējums saskaņā ar grozīto 2019. gada 2. aprīļa Likumu Nr. 338 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās un par barības vielu samazināšanas pasākumiem. Tāpat pie Dānijas tiesību aktiem pieder arī vispārīgs fosfora izmantošanas regulējums, kas pieņemts saskaņā ar 2017. gada 21. marta Likumu Nr. 256 par liellopu audzēšanu un mēslošanas līdzekļu izmantošanu un 2017. gada 23. jūnija Rīkojumu Nr. 865 par komerciālajiem lauksaimniecības dzīvniekiem, kūtsmēsliem, skābbarību utt., kas tagad ir 2019. gada 30. jūlija Rīkojums Nr. 760.

(5) Dānijas tiesību aktos, ar kuriem īsteno Direktīvu 91/676/EEK, ir iekļauti slāpekļa izmantošanas ierobežojumi. Normatīvie akti, ar kuriem ierobežo fosfora izmantošanu, stājās spēkā 2017. gada augustā.

(6) Dānijas normatīvajos aktos ir iekļauta kombinēta, specifiska shēma attiecībā uz brīvprātīgām un obligātām starpkultūru platībām šā lēmuma aptvertajā periodā. Saskaņā ar šo shēmu obligātie noteikumi par starpkultūrām stājas spēkā automātiski, ja brīvprātīgās vienošanās nav pietiekamas, lai sasniegtu vidiskos mērķus. Šīs starpkultūru platības ir papildus obligātajām starpkultūru platībām, ko paredz 2019. gada 2. aprīļa Likums Nr. 338 (ar grozījumiem). Shēma ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka pašreizējās atkāpes piemērošana nenovedīs pie ūdens kvalitātes pasliktināšanās.

(7) Informācija, ko Dānija sniegusi saistībā ar atkāpi, kura tika piešķirta ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/1928, liecina, ka atkāpes dēļ ūdens kvalitāte salīdzinājumā ar atkāpes neaptvertajām teritorijām nav pasliktinājusies. Dati par Direktīvas 91/676/EEK īstenošanu no 2012. līdz 2015. gadam ([8]) liecina, ka 83,4 % no pazemes ūdeņu monitoringa objektiem nitrātu vidējā koncentrācija ir zemāka par 50 mg/l, bet 27,5 % no objektiem – zemāka par 25 mg/l. Virszemes saldūdeņos 99,4 % no monitoringa objektiem vidējā nitrātu koncentrācija ir zemāka par 50 mg/l, bet 85,8 % no objektiem – zemāka par 25 mg/l. Monitoringa dati liecina, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo pārskata periodu (2008–2011) nitrātu koncentrācija pazemes ūdeņos un virszemes saldūdeņos ir visnotaļ stabila. Dati par eitrofikāciju liecina, ka 25 % no monitorētajiem ezeriem klasificēti kā tādi, kuru stāvoklis ir "labs", 75 % stāvoklis ir sliktāks; no 119 monitorētajām estuārajām/piekrastes ūdenstilpēm tikai 2 klasificētas kā tādas, kuru stāvoklis ir labs.

(8) Izskatījusi Dānijas pieprasījumu, pamatojoties uz Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajā daļā aprakstītajiem elementiem, un ņemot vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar Lēmumos 2002/915/EK, 2005/294/EK un 2008/664/EK un Īstenošanas lēmumos 2012/659/ES, (ES) 2017/847 un (ES) 2018/1928 paredzēto atkāpi, Komisija uzskata, ka Dānijas paredzētais kūtsmēslu daudzums – 230 kg/ha slāpekļa gadā – nekavēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi par starpkultūrām, fosfora robežvērtībām, augseku, kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošanu, augsnes paraugu ņemšanu un analīzi.

(9) Saimniecībās, kurās atļauts izmantot kūtsmēslus ar slāpekļa saturu līdz 230 kg/ha gadā, mēslošanas plānus laikus atjaunina, lai nodrošinātu, ka tajos atspoguļota faktiskā lauksaimniecības prakse, un izmanto aramzemes ilggadīgo augsegu un starpkultūras, lai atgūtu nitrātu rudens zudumus aramkārtā un ierobežotu slāpekļa zudumus ziemā.

(10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ([9]) ir paredzēti vispārīgi noteikumi, kuru mērķis ir izveidot Savienības telpiskās informācijas infrastruktūru Savienības vidiskās rīcībpolitikas vajadzībām un rīcībpolitikai vai pasākumiem, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgi telpiskajai informācijai, kas savākta saistībā ar šo lēmumu, būtu jāatbilst minētās direktīvas noteikumiem. Lai mazinātu administratīvo slogu un padziļinātu datu saskaņotību, Dānijai, vācot saskaņā ar šo lēmumu nepieciešamos datus, būtu jāizmanto informācija, kas ģenerēta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([10]) V sadaļas II nodaļu.

([8]) SWD(2018) 246 final: Komisijas dienestu darba dokuments, kas pievienots Komisijas ziņojumam Padomei un Eiropas Parlamentam par to, kā īstenota Padomes Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (balstoties uz dalībvalstu ziņojumiem par 2012.–2015. gada periodu).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/2/EK (2007. gada 14. marts), ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (*INSPIRE*) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

(11) Šajā lēmumā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 9. pantam ir sniegusi Komiteja, kas izveidota, lai īstenotu un pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai direktīvu attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpe

Dānijas 2020. gada 20. marta vēstulē prasīto atkāpi, ar ko atļautu ar kūtsmēsliem zemē iestrādāt vairāk slāpekļa, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā ("atkāpe"), piešķir, ja tiek ievēroti šā lēmuma 4. līdz 12. pantā noteiktie nosacījumi.

2. pants

Darbības joma

Šo atkāpi piemēro liellopu audzēšanas saimniecībām, kurās vismaz 80 % no platības, kurā var lietot kūtsmēslus, audzē kultūraugus ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu, un kurām piešķirta atļauja saskaņā ar 6. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:

1) "liellopu audzēšanas saimniecība" ir saimniecība, kur gadā tiek saražots vairāk nekā 300 kg kūtsmēslos esošā slāpekļa un no šiem kūtsmēsliem vismaz divas trešdaļas ir liellopu mēsli;

2) "kultūraugi, kuros sēj zāli" ir skābbarības labība, skābbarības kukurūza, vasarāju labība, ziemāju labība vai vasaras mieži un zirņi, kuros pirms vai pēc ražas novākšanas iesēj zāli;

3) "kultūraugi ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu" ir jebkurš no šiem:

   a) zāle;

   b) zāles starpkultūras;

   c) lopbarības bietes;

   d) kultūraugi, kuros sēj zāli;

   e) cigoriņi;

4) "zāle" ir ilggadīgas vai pagaidu zālaugu platības;

5) "augsnes profils" ir augsnes slānis zem zemes virskārtas, kas dziļumā ietiecas vai nu līdz 0,90 m, vai līdz vidējam augstākajam gruntsūdeņu līmenim, ja šis līmenis atrodas mazāk nekā 0,90 m dziļumā zem zemes virskārtas.

4. pants

Atkāpes piešķiršanas nosacījumi

Atkāpi piešķir ar turpmāk minētajiem nosacījumiem.

1) No 2017. gada 1. augusta spēkā stājās 2017. gada 23. jūnija Rīkojums Nr. 865 par komerciālajiem lauksaimniecības dzīvniekiem, kūtsmēsliem, skābbarību utt., ar kuru tiek tieši noteiktas dažādās fosfora robežvērtības visā valstī atkarībā no mēslojuma veida. Šīs robežvērtības aptver tāda fosfora izmantošanu, ko satur visu veidu mēslojums: organiskais mēslojums, tostarp kūtsmēsli, biogāzes digestāts, degazēta biomasa, dūņas no notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kā arī rūpnieciski ražots mēslojums. Stingrākas fosfora izmantošanas robežvērtības piemēro sateces baseiniem ar ūdens vidi, kas jutīga pret fosforu.

2) Dānijā ievieš lauksaimniecības zemēs izmantotā fosfora daudzuma indikatoru un monitoringa sistēmu. Ja indikatoru sistēma vai monitoringa sistēma liecina, ka gada vidējā faktiskā fosfora mēslošanas līdzekļu izmantošana Dānijas lauksaimniecības zemēs varētu pārsniegt vai jau ir pārsniegusi valsts 2018.–2025. gadam noteikto fosfora izmantošanas vidējo līmeni, fosfora izmantošanas maksimālās robežvērtības tiek attiecīgi samazinātas.

3) No 2019. gada 5. aprīļa spēkā stājās Dānijas grozītais 2019. gada 2. aprīļa Likums Nr. 338 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās un par barības vielu samazināšanas pasākumiem, ar ko tiek izveidota kombinēta, specifiska shēma attiecībā uz brīvprātīgiem un obligātiem pasākumiem ar mērķi samazināt nitrātu saturu pazemes ūdenstilpēs un piekrastes ūdeņos. No 2020. gada šī shēma ir daļa no pasākumiem, ar ko Dānija pilda prasības, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ([11]). Šie pasākumi paredz, ka jāievieš starpkultūru platības vai jāveic citi valsts tiesību aktos paredzēti pasākumi. Saskaņā ar šo shēmu obligātie noteikumi par slāpekļa satura samazināšanu stājas spēkā automātiski, ja brīvprātīgās vienošanās par slāpekļa satura samazināšanu nav pietiekamas, lai pienācīgi sasniegtu vidiskos mērķus.

4) Saskaņā ar šo shēmu izveidotās starpkultūru platības ir papildus tām starpkultūru platībām, kas stādītas, lai izpildītu valsts obligāto prasību par to, ka 10,7 % vai 14,7 % no liellopu audzēšanas saimniecības kultūraugu platības ir jāatvēl starpkultūrām, vai attiecīgajos rīkojumos noteikto valsts obligāto prasību nākamajiem plānošanas periodiem, un tās nav obligāti izveidot tajā pašā platībā, ko izmanto, lai izpildītu prasību par starpkultūru stādīšanu ekoloģiski nozīmīgās platībās.

5. pants

Pieteikums atļaujas saņemšanai

1. Liellopu audzētāji var kompetentajām iestādēm iesniegt pieteikumu atļaujai izmantot kūtsmēslus, kas satur līdz 230 kg/ha slāpekļa plānošanas periodā.

Pieteikuma iesniegšanas termiņš ir tas pats, kas valstī noteiktais termiņš, līdz kuram jāpiesakās KLP pamata maksājumam, un pieteikumam jāpievieno mēslošanas līdzekļu kvota un starpkultūru plāns.

2. Uzskata, ka 1. punktā minētā pieteikuma iesniegšana ir arī pieteikuma iesniedzēja deklarācija, ka ir izpildīti 7., 8. un 9. panta nosacījumi.

6. pants

Licenču piešķiršana

Atļaujas izmantot noteiktu daudzumu tādu liellopu audzēšanas saimniecībā radušos kūtsmēslu (ieskaitot pašu dzīvnieku atstātos mēslus un apstrādātus kūtsmēslus), kas satur līdz 230 kg/ha slāpekļa gadā, piešķir saskaņā ar 7., 8. un 9. panta nosacījumiem.

7. pants

Kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu izkliedēšanas nosacījumi

1. Kopējais slāpekļa ieneses daudzums nepārsniedz kultūraugiem plānoto nepieciešamo barības vielu daudzumu, ņemot vērā arī barības vielu uzņemšanu no augsnes. Tas nepārsniedz maksimālās izmantošanas normas, kas norādītas 2019. gada 29. jūlija Rīkojumā Nr. 762 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2019.–2020. gada plānošanas periodā un attiecīgajos rīkojumos nākamajiem plānošanas periodiem.

2. Sagatavo mēslošanas plānu, kas aptver visu liellopu audzēšanas saimniecības platību. Plānu glabā saimniecībā. Tas aptver laiku no 1. augusta līdz nākamā gada 31. jūlijam. Mēslošanas plānā ir jāiekļauj šādi dati:

a) augsekas plāns, kurā uzrādīta:

   i) to zemesgabalu platība, kuros audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu;

   ii) to zemesgabalu platība, kuros audzē citus, šā apakšpunkta i) punktā neminētus kultūraugus;

   iii) shematiska karte, kurā norādīts attiecīgi šā apakšpunkta i) un ii) punktā minēto zemesgabalu izvietojums;

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

b) lauksaimniecības dzīvnieku skaits saimniecībā;

c) lauksaimniecības dzīvnieku turēšanas un kūtsmēslu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī kūtsmēslu krātuves tilpumu;

d) liellopu audzēšanas saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora aprēķins;

e) attiecīgā gadījumā – kūtsmēslu apstrādes apraksts un paredzamās apstrādāto kūtsmēslu īpašības;

f) no liellopu audzēšanas saimniecības izvesto vai tai piegādāto kūtsmēslu daudzums, veids un raksturlielumi;

g) paredzamais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;

h) aprēķinātais izkliedējamā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;

i) aprēķins par slāpekļa un fosfora izmantošanas daudzumu katrā zemes gabalā, lietojot mākslīgos un citus mēslošanas līdzekļus;

j) norāde par kūtsmēslu un mākslīgo mēslu izmantošanas laiku.

Mēslošanas plānu atjaunina ne vēlāk kā septiņas dienas pēc jebkādu pārmaiņu ieviešanas liellopu audzēšanas saimniecības lauksaimniecības praksē. Mēslošanas plānu kompetentajām iestādēm iesniedz ne vēlāk kā līdz katra gada 31. martam.

3. No 31. augusta līdz 1. martam kūtsmēslus neizkliedē uz zālaugu platībām, kas nākamajā pavasarī tiks apartas.

4. Normas kultūru mēslošanai ar slāpekli platībās, kas pirms tam bijušas pagaidu zālaugu platības, samazina par iepriekšējās kultūras slāpekļa vērtību saskaņā ar 2019. gada 29. jūlija Rīkojumu Nr. 762 par mēslošanas līdzekļu izmantošanu saimniecībās 2019.–2020. gada plānošanas periodā un attiecīgajiem rīkojumiem par mēslošanas normām un lauksaimniecības kultūru un dārzeņu mēslošanas normu tabulām nākamajos plānošanas periodos, un šo normatīvo aktu turpmākiem grozījumiem.

8. pants

Augsnes paraugu ņemšanas un analīzes nosacījumi

1. Paraugus ņem no saimniecības augsnes augšējā slāņa līdz 30 cm dziļumā, un analizē to slāpekļa un fosfora saturu.

2. Paraugu ņemšanu un analīzi veic vismaz reizi četros gados visos liellopu audzēšanas saimniecības zemesgabalos, kuri augsekas un augsnes īpašību ziņā ir viendabīgi.

3. Uz katriem pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem veic vismaz vienu paraugu ņemšanu un analīzi.

4. Analīžu rezultāti ir pieejami pārbaudei liellopu audzēšanas saimniecībā.

9. pants

Zemes apsaimniekošanas nosacījumi

1. 80 % vai vairāk no platības, kurā var lietot kūtsmēslus, audzē kultūraugus ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu.

2. Zālaugu starpkultūras neuzar pirms 1. marta nākamajā gadā pēc to izveidošanas.

3. Zālaugu platības uzar pavasarī. Kultūraugus ar augstu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu sēj pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā 3 nedēļas pēc zālaugu platības uzaršanas.

4. Augsekā neizmanto pākšaugus vai citus augus, kas piesaista atmosfēras slāpekli, izņemot šādus:

a) āboliņš un lucerna zālaugu platībās, kur tie kopā nepārsniedz 50 %;

b) mieži un zirņi, kuros iesēta zāle.

10. pants

Monitorings

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas kartes, kurās atspoguļo:

a) atļauju aptverto liellopu audzēšanas saimniecību procentuālā daļa katrā pašvaldībā;

b) atļauju aptverto liellopu procentuālā daļa katrā pašvaldībā;

c) tās lauksaimniecības zemes procentuālā daļa katrā pašvaldībā, uz kuru attiecas atļauja.

Šīs kartes katru gadu atjaunina.

Kompetentās iestādes apkopo un ik gadus atjaunina datus par augseku un lauksaimniecības metodēm liellopu audzēšanas saimniecībās, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo lēmumu.

2. Kompetentās iestādes veic sakņu zonas ūdens, virszemes ūdeņu un pazemes ūdeņu monitoringu un sniedz Komisijai datus par slāpekli un fosforu augsnes profilā un nitrātu koncentrāciju virszemes ūdeņos un pazemes ūdeņos gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro.

Monitoringu veic saimniecības lauku mērogā lauksaimnieciskajos sateces baseinos valsts monitoringa programmas ietvaros. Monitoringa objekti ir reprezentatīvi galvenajiem augsnes tipiem, mēslošanas paņēmieniem un kultūraugiem.

Teritorijās ar smilšainām augsnēm veic pastiprinātu ūdens kvalitātes monitoringu. Bez tam vismaz 3 % no visām atļauju saņēmušajām saimniecībām ir jāveic nitrātu koncentrācijas monitorings virszemes un pazemes ūdeņos.

3. Atļauju saņēmušajās liellopu audzēšanas saimniecībās kompetentās iestādes veic apsekojumus un pastāvīgu barības vielu analīzi lauksaimnieciskajos sateces baseinos valsts monitoringa programmas ietvaros un nodrošina datus par vietējo zemes izmantojumu, augseku un lauksaimniecības praksi.

Savākto informāciju un datus no barības vielu analīzes, kas minēta šā lēmuma 7. pantā, un monitoringa, kas minēts šā panta 2. punktā, izmanto uz zinātniskiem principiem balstītos slāpekļa daudzuma un fosfora zudumu modelēšanas aprēķinos liellopu audzēšanas saimniecībās, kam izsniegta atļauja.

4. Kompetentās iestādes nosaka un reģistrē atkāpes aptvertās zemes platības procentuālo daļu, ko klāj:

a) lucerna vai āboliņš zālaugu platībās;

b) mieži un zirņi, kuros iesēta zāle.

11. pants

Verifikācija

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atļaujas pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kontroles rezultāti liecina, ka pieteikuma iesniedzējs nav ievērojis 7., 8. un 9. pantā paredzētos nosacījumus, pieteikumu atsaka un pieteikuma iesniedzēju informē par atteikuma iemesliem.

2. Kompetentās iestādes izveido atļauju saņēmušo saimniecību inspicēšanas programmu.

Programmas pamatā ir riska analīze, kurā ņem vērā 7., 8. un 9. pantā paredzēto nosacījumu ievērošanas kontroles rezultātus iepriekšējos gados un to valsts tiesību aktu ievērošanas kontroles rezultātus, ar kuriem transponē Direktīvu 91/676/EEK.

3. Inspicēšana sastāv no lauka apskates un klātienes kontroles, un to ik gadu veic vismaz 7 % atļauju saņēmušo liellopu audzēšanas saimniecību, pārbaudot, vai tiek izpildīti 7., 8. un 9. pantā izklāstītie nosacījumi. Ja konstatē, ka liellopu audzēšanas saimniecība šos nosacījumus nav izpildījusi, atļaujas turētājam uzliek sodu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tas nav tiesīgs nākamajā gadā pēc konstatācijas saņemt atļauju plānošanas periodā.

4. Kompetentajām iestādēm piešķir vajadzīgās pilnvaras un līdzekļus, lai pārbaudītu atbilstību ar šo lēmumu piešķirtās atkāpes nosacījumiem.

12. pants

Ziņošana

Kompetentās iestādes katru gadu ne vēlāk kā līdz 31. decembrim Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā ietver šādu informāciju:

a) kartes, kurās attēlota individuālās atkāpes aptverto liellopu audzēšanas saimniecību procentuālā daļa, liellopu procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa katrā pašvaldībā, kā arī vietējā zemes izmantojuma kartes, kā minēts 10. panta 1. punktā;

b) pazemes un virszemes ūdeņu monitoringa rezultāti attiecībā uz nitrātu un fosfora koncentrācijām, tostarp informācija par ūdens kvalitātes tendencēm, gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro, kā arī dati par atkāpes ietekmi uz ūdens kvalitāti, kā minēts 10. panta 2. punktā;

c) augsnes monitoringa rezultāti attiecībā uz nitrātu un fosfora koncentrāciju sakņu zonas ūdenī un slāpekļa un fosfora saturu augsnē gan apstākļos, ja atkāpi piemēro, gan tad, ja to nepiemēro, kā minēts 10. panta 2. punktā;

d) 10. panta 3. punktā minēto vietējā zemes izmantojuma, augsekas un lauksaimniecības prakses apsekojumu rezultāti;

e) 10. panta 3. punktā minēto modelēšanas aprēķinu rezultāti par nitrātu un fosfora zudumu no atļauju saņēmušajām liellopu audzēšanas saimniecībām;

f) 10. panta 4. punktā minētās tabulas, kurās uzrādīta individuālās atkāpes aptvertās lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, ko klāj lucerna vai āboliņš zālaugu platībās un mieži/zirņi, kuros iesēta zāle;

g) atkāpes nosacījumu ievērošanas novērtējums, kura pamatā ir kontrole saimniecību līmenī un informācija par liellopu audzēšanas saimniecībām, kas nav ievērojušas nosacījumus, pamatojoties uz 11. pantā minēto administratīvo kontroļu un inspekciju rezultātiem;

h) par katru lauksaimniecības dzīvnieku kategoriju – dzīvnieku skaita un saražotā kūtsmēslu daudzuma tendences Dānijā un saimniecībās, kam piešķirta atkāpe;

i) 4. pantā minēto atkāpes piešķiršanas nosacījumu izpilde.

Ziņojumā iekļautie telpiskie dati attiecīgos gadījumos atbilst Direktīvas 2007/2/EK noteikumiem. Vācot nepieciešamos datus, Dānija attiecīgā gadījumā izmanto informāciju, kas iegūta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 1. punktu.

13. pants

Piemērošanas periods

Šo lēmumu piemēro līdz 2024. gada 31. jūlijam.

14. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Dānijas Karalistei.

Briselē, 2020. gada 17. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Virginijus SINKEVIČIUS